

Evangelí del dilluns de la setmana II d'Advent: Jesús, metge dels pecadors

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana II d'Advent.

«Jesús, en veure la fe d'aquella gent, va dir: “Home! Els teus pecats et són perdonats”».

Davant les malalties, Jesús atorga la llavor de la salut de tota la persona. Està desitjant perdonar el pecat, que impedeix accedir a la vida eterna. Cal, però, que ens atansem a Ell a demanar-li perdó amb humilitat.

Evangelí (Lc 5, 17-26)

Un dia Jesús ensenyava. Uns fariseus i uns doctors de la Llei, vinguts de tots els pobles de Galilea i Judea, i de Jerusalem, eren allà asseguts. Jesús, pel poder del Senyor, guaria els malalts. Llavors es presentaren uns homes que duïen en una llitera un paralític, i buscaven d'entrar-lo i posar-lo davant d'ell; però, com que amb tanta gent no sabien per on entrar-lo, pujaren a la teulada, alçaren algunes teules i van baixar aquell home amb llitera i tot, i el deixaren al mig, davant de Jesús. Jesús, en veure la fe d'aquella gent, va dir:

—Home! Els teus pecats et són perdonats.

Els mestres de la Llei i els fariseus començaren a pensar: «Qui és aquest que diu blasfèmies? Qui pot perdonar els pecats sinó Déu?»

Jesús, que coneixia els seus
pensaments, els replicà:

—Què és això que penseu en el
vostre cor? Què és més fàcil, dir: “Et
són perdonats els pecats”, o bé dir:
“Aixeca’t i camina”? Doncs ara
sabreu que el Fill de l’home té poder
aquí a la terra de perdonar els
pecats.

Llavors digué al paralític:

—T’ho mano: aixeca’t, pren la llitera i
ves-te’n a casa.

A l’instant, ell s’aixecà davant d’ells,
prengué la llitera on jeia i se’n va
anar cap a casa seva donant glòria a
Déu. Tots quedaren esbalaïts i
donaven glòria a Déu. Plens de
respecte, deien:

—Avui hem vist coses
extraordinàries.

Comentari

El Senyor comença a fer guaricions tot just haver llegit a la sinagoga de Natzaret el text d'Isaïes referit a la redempció dels captius, la guarició dels cecs i l'alliberament dels oprimits (*Is 61,1-2*), autèntic programa del seu ministeri.

A l'evangelí de la missa d'avui llegim: «Jesús, pel poder del Senyor, guaria els malalts». Tot en Jesús és vida i està desitjant fer-nos partícips d'aquesta plenitud. El Senyor no resta indiferent davant de l'absència de vida, física o espiritual. I ens convida una vegada i una altra a compartir el mateix sentir.

Aquest halo de vida atrau nombroses persones que busquen ser guarides. Es tracta ara d'un paralític, que porten en llitera. Però els homes que el duen no es conformen amb acostar-se tant com poden. No. Volen posar el malalt davant del Crist: a la

cara, a l'abast de les mans. I no
escatimen esforços per fer-ho.

També el seu exemple crida el nostre
cor i ens instrueix. Tots som davant
de Déu, res nostre no li roman ocult.
Però hi ha entre Ell i nosaltres una
mena de cortina o vel que en som
convidats a descórrer. Ho fem
buscant-lo, trobant-lo i estimant-lo.
Amb fe en la seva presència
transformadora.

Davant les malalties, allò que Jesús
atorga és la llavor de la salut de tota
la persona. Jesús obre la porta a la
vida eterna. L'única cosa que ens
impedeix de travessar-la és el pecat,
pecat que ens té esclaus i fins i tot pot
arribar a fer-nos no desitjar el cel.

Sant Pau ens diria que a l'origen de
tota malaltia del cos hi ha la mort
que va entrar al món quan Adam li
va obrir el cor. La mort es vol
establir en nosaltres. I d'aquesta

malaltia és de la que en primer lloc cal que ens guarim.

Perquè sans en l'esperit ens farem creditors de la transformació del cos mortal en gloriós. Tota mancança física d'ara és passatgera. I encara que voler suplir-la és quelcom bo, Jesús ens diu que només un cor net de pecat és garantia d'una existència eterna sense privacions.

Juan Luis Caballero // dontstop
getty images

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dilluns-de-la-setmana-ii-dadvent-jesus-metge-dels-pecadors/> (15/03/2026)